

KARTA EWIDENCYJNA OBIEKTU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW		3. Miejscowość
1. Nazwa	2. Czas powstania	Wołomin
Dom mieszkalny	Przed 1935 r.	
9. Materiały graficzne		4. Adres (ulica, nr posesji)
  - budynek włączony do wojewódzkiej ewidencji zabytków <td>ul. Hutnicza 2 (działka ew. nr 66/1, obręb 0024)</td>		ul. Hutnicza 2 (działka ew. nr 66/1, obręb 0024)
		5. Przynależność administracyjna
		województwo mazowieckie powiat wołomiński gmina Wołomin
		6. Współrzędne geograficzne
		N: 52°08'14.53" E: 19°17'52.06"
7. Użytkowanie obecne		
Budynek nieużytkowany		
8. Stan zachowania		
Dostateczny		

10. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Historia

Kolonia Janowo-Józefówka została wydzielona w 1910 r. z majątku ziemskiego Lipiny A. Jej właścicielem był Jan Wróbel, od którego część nieruchomości kupili małż. Antoni i Aniela Przondak vel Prządak oraz Władysław Podgórski. W 1911 r. Podgórski wydzielił ze swojej części działkę, która stała się własnością Stanisława Podgórskiego. W tym samym roku właścicielem części należącej do Stanisława Podgórskiego został Gotlib Grinke vel Grynke. W 1913 r. Władysław Podgórski sprzedał swoją część małż. Bolesławowi i Weronice Przedpełskim. W 1914 r. właścicielem części nieruchomości „Kolonia Janowo-Józefówka” została firma komandytowa, spółka Huta Szklana w Wołominie „Praca” Stanisława Wolskiego i Józefa Strzałkowskiego. Huta Szklana „Praca” została wydzielona w tym samym roku do osobnej hipoteki. W 1916 r. Jan Wróbel sprzedał wydzieloną z nieruchomości działkę Helenie Kuliszewskiej. W 1920 r. Gotlib Grinke sprzedał należącą do niego część synowi, Karolowi Grinke, od którego dwa lata później kupił ją Antoni Suchocki. Suchocki sprzedał należącą do niego własność w 1923 r. Kazimierzowi Górskiemu, od którego w 1926 r. kupili ją małż. Wojciech i Agnieszka Szczeszek. W 1928 r. Jan Wróbel sprzedał część Kolonii Janowo-Józefówka Towarzystwu Pomocy Ubogim Dzieciom w Wołominie, które planowało utworzyć sierociniec. W 1930 r. Wróbel sprzedał część nieruchomości Adamowi i Aleksandrze Sosińskim, w 1931 r. Antoniemu i Józefie Witkowskim, od których w tym samym roku kupił ją Władysław Gajcy. W 1931 r. zmarł Jan Wróbel, zapisując w testamencie nieruchomość Kolonia Janowo-Józefówka żonie, Józefie ze Szczęsnych Wróbel. W 1934 r. Antoni i Aniela Prządak sprzedali należącą do nich część Bolesławowi i Weronice Przedpełskim, od których kupił ją Jan Janoch. Po śmierci Józefy ze Szczęsnych Wróbel nieruchomość, pomniejszoną o działki, które Wróbel sprzedała, odziedziczył w 1941 r. Paweł Szczęsny. W 1942 r. sprzedał on część swojej własności Wacławowi i Jadwidze-Tekli Pawłowski. Na podstawie dokumentacji archiwalnej nie można stwierdzić, w którym roku wzniesiony został dom znajdujący się przy dzisiejszej ul. Hutniczej 2, jednak w dokumencie sprzedaży części nieruchomości Kolonia Janówek-Józefówka Pawłowski pojawia się informacja, że w 1935 r. na posesji znajdował się dom i ogród.

Opis

Budynek założony na rzucie prostokąta, wolnostojący, drewniany, niepodpiwniczony, parterowy, o dachu dwuspadowym krytym papą. Ściany zewnętrzne oszalowano deskami w układzie pionowym (szczyt, pasy poniżej otworów okiennych) i poziomym. Na snycersko opracowany detal architektoniczny składa się m.in. fryz powyżej otworów okiennych elewacji południowej. Od strony południowej prostokątna, zabudowana weranda o dachu dwuspadowym krytym papą. Otwory okienne prostokątne, stolarka drewniana.

Wartości

Budynek jest wartościowym elementem pod względem historycznym, będąc świadkiem rozwoju Wołomina oraz stanowiąc materialną pozostałość po Kolonii Janowo-Józefówka, którą wydzielono z majątku ziemskiego Lipiny A. Budynek jest ostatnim świadectwem drewnianej zabudowy ul. Hutniczej w Wołominie. Pomimo skromnego opracowania jest nośnikiem wartości naukowych, które wynikają z jego warstwy materialnej, m.in. technologii wykonania, użytych materiałów oraz rozwiązań technicznych, a także zachowanej formy.

11. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

Stan zachowania

Dostateczny. Widoczne uszkodzenia pokrycia dachowego.

Postulaty konserwatorskie

- zachowanie gabarytów i bryły budynku
- przeprowadzenie remontu pokrycia dachu i bieżącej konserwacji

Zagrożenia

- nieprawidłowo prowadzone prace remontowe
- usunięcie lub przesłonięcie opracowania
- rozbiórka budynku

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

Tekst: Monika Wesołowska, 05.08.2025 r.

Zdjęcia: Sandra Gajdzik, 12.02.2025 r.